

Devenirea ca luptă a contrariilor. Evoluția și transformarea – temelia întregului Univers și însușire fundamentală a Legii Supreme Cosmice Universale.

Devenirea nu se referă la cantitate ci se raportează la calitate; ea constituie o categorie de calitate iar calitatea reprezintă totalitatea însușirilor esențiale, determinante pentru un fenomen sau pentru un obiect.

Calitatea este o trăsătură universală a lumii, a Universului, a însăși existenței. În această expunere nu importă noțiunea de cantitate. Ceea ce importă este calitatea deoarece aceasta explică ”devenirea”.

Trecerea de la o ”calitate” la o altă ”calitate” se realizează prin salturi care pot fi mai rapide sau mai lente. Faptul că evoluția sau devenirea se realizează ca un postulat logic, obiectiv, se deosebește prin aceea că aceleași principii sunt aplicabile Universului, materiei vii și omului ca ființă socială.

Trecerea de la o ”calitate” la o altă ”calitate” se realizează prin marile cicluri de extindere-restrângere ale Universului, prin dezvoltarea formelor de viață pe planeta Terra, prin dezvoltarea motrică și intelectuală a omului privit la nivel individual și prin ”trecerea” societăților umane prin mai multe stadii de dezvoltare socială, adică prin mai multe orânduirii sociale.

Devenirea, fie ea cosmică, terestră, relativă la viață în general sau relativă la om și la societate se fundamentează pe ”contrarii” sau ”contradicții”, adică pe *Lupta dintre Contradicții.*

Nu este cazul să realizăm o teorie generală a contradicțiilor și a devenirii. Dar este necesar să analizăm lupta contradicțiilor fiindcă aceasta stă la temelia Legii Supreme Cosmice Universale iar devenirea, adică transformarea, evoluția este fundamentul Universului, al vieții, al existenței pe planeta Terra, al dezvoltării motrice și cognitive a omului, privit în mod singular și a dezvoltării Umanității în ansamblu, inclusiv a dezvoltării statelor.

Contradicțiile sunt universale și asta nu pentru că așa ne spun diversele curente filosofice ci datorită faptului că reprezintă ”elementul motor” al softului, adică a Energiei Supreme Universale.

Zbaterea, lupta dintre forțe opuse: vitale-letale; bine-rău; dreptate-nedreptate; frumos-urât etc. determină evoluția, devenirea. Noi ne ferim să spunem că determină **PROGRESUL** deoarece nu întotdeauna evoluția sau transformarea a însemnat și progres!! Și aceasta mai ales în relațiile sociale și în modul de organizare a societății!!!

Contradicția supremă universală constă în luptele dintre firțile constructive din Univers și forțele distructive ale Cosmosului. Spunem constructiv și distructiv în înțelesul conștiinței umane fiindcă aceste forțe acționează inconștient fiind generate ”în orb” de Legea Eternă și Supremă.

La nivelul biologicului, a viului, contradicția supremă constă în lupta dintre forțele vitale și forțele letale. La nivelul socialului, a omului și a Umanității, lupta se duce: între relațiile sociale de producție proprii unor orânduirii sociale diferite; între diferite doctrine, ideologii și concepții relative la viață și la evoluția omenirii; între doctrinele politice propriu-zise și între interesele divergente ale statelor și ale structurilor supraetnice.

Contradicțiile deci – reținem în concluzie – creează și recreează Universul, energia, energia grosieră – adică materia și în final viața. Contradicțiile au creat omul și l-au valorizat atât sub aspect individual cât și sub aspect integrativ social. Adaptarea speciilor la mediu natural, adaptarea oamenilor la condițiile de viață social-politice și economice se realizează toate în temeiul luptei contradicțiilor și a realizării devenirii universale și umane.

Contrariile și lupta dintre ele constituie mijlocul îndeplinirii transformării, a evoluției. Această devenire, valabilă în tot Universul, este o însușire fundamentală a Legii Energetice Supreme Universale, adică a celui ”Dumnezeu” amoral și inconștient care a generat Cosmosul.

Energia Supremă Universală ”se hrănește” practic cu această evoluție, pe care noi oamenii suntem tentați să o calificăm ca fiind ”PROGRES”. În realitate, evoluția nu este nici progresivă, nici regresivă pentru că Legea Eternă nu ”judecă” după constantele morale ale civilizației omenești. De altfel, așa-zisul caracter ”*progresiv*” sau, după caz, ”*retrograd*” este evidențiat doar în relațiile sociale, distincția efectuându-se în raport de standardele morale ale societății de la un moment dat, determinat.

Cum ”devenirea” constituie mijlocul de întreținere a Energiei Supreme Universale rezultă că evoluția nu are efectiv un scop, un țel și că este infinită. Ea va exista tot atât timp cât va dăinui Energia Supremă Universală. Dacă evoluția, devenirea este practic infinită înseamnă că ea nu subzistă cu un anume scop iar sensul ei este inexistent!!! Valorizarea devenirii transformând-o într-un efectiv progres o poate face Umanitatea. Această valorizare se realizează prin stabilirea unui scop nobil și progresiv pe care oamenii trebuie să-l atingă. Fie individual, fie colectiv omul trebuie să posede un țel pentru a-și putea valoriza viața. În lipsa scopului omul decade la o stare de quasi-animalitate iar societatea, mai devreme sau mai târziu, se dezintegrează!!!

Pe de altă parte, valorizarea devenirii omului, situată la o treaptă superioară constă în actul de creație. Indiferent de domeniu: științific, artistic, cultural, actul de creație valorizează omul și ajută la progresul întregii Umanității.

Să nu oțim un element extrem de important relativ la evoluție. În plan material dar parțial și în plan ideatic miscarea reprezintă ”motorul” luptei contradicțiilor și totodată elementul prin care se realizează devenirea, evoluția și progresul social.

Devenirea implică deci o schimbare calitativă realizată printr-un salt. Nu întotdeauna schimbarea calitativă constituie un fapt pozitiv dar nimeni nu îi poate lua caracterul de SCHIMBARE.

Și, dacă recunoaștem evoluția, transformarea, devenirea înseamnă că nu suntem partizanii imobilismului care postulează o lume încremenită în niște tipare predeterminate.

Nimic nu se poate rămâne încrămențit în veșnicie: stelele se nasc și mor la fel și oamenii. Totul este în transformare iar eu, cel ce scriu aceste rânduri nu sunt altceva decât ”praf de stele” pentru că odată atomii care alcătuiesc făptura mea au fost într-o stea!!!